

Пашата слѣдъ нѣколко колебания най послѣ се съгласи да испрати особенни писма до началниците на войскитѣ въ Балкана и да ги посвѣтѣва да се предадатъ. Писмата бѣха испратени съ особни офицери, къмъ които доброволно се присѣдини и генералъ Столѣтовъ. Вечерта парламентаритѣ прѣминаха чрѣзъ турската позиция и се искачиха на Св. Никола и другитѣ пунктове. Въ сѣщото това врѣме генералъ Скобелевъ и Святополкъ Мирски построиха войскитѣ си съ фронтъ къмъ Шипченския проходъ, когото се приготвиха да атакуватъ на другия день.

Плѣненитѣ отъ лагера около 12,000 души съ двама генерали, 4 полковника и 280 офицери се пращаха прѣзъ нощта и на другия день къмъ селото Иметли, съ цѣль да се изолиратъ отъ оружieto имъ. Прѣзъ нощта генералъ Скобелевъ получи извѣстие, че и въ планината турскитѣ отряди, въ числителностъ до 10,000 души съ около 200 офицери сѣщо сѣ предали.

Прѣзъ този день Иметлийския отрядъ има загуби убити и ранени 1335 человекъ.

Общитѣ загуби за периода отъ 26—28-й декемврий съставлявише убити: 6 офицери и 306 войника и ранени 38 офицери и 1135 войника. Всичко 1485 человекъ.

Между различнитѣ части на отряда загубитѣ се разпрѣдѣлѣха тъй:

	убити	ранени	всичко	Въ това ч. офицер.
Въ 63-й Углицкий полкъ	55	328	383	10
„ 64-й Казански „	41	83	124	7
„ 61-й Владимирски	1	1	2	—
„ 62-й Суздальски „	—	2	2	—
„ 5-а Българска друж.	50	136	186	7
„ 6-а „ „	—	10	10	1
„ 3-а „ „	2	4	6	—
„ 9-й Стрѣлк. баталионъ	73	350	423	—